

**MOJA ZGODBA
JE LAHKO
TUDI TVOJA**

Mateja Debeljak

MOJA ZGODBA JE LAHKO TUDI TVOJA

Naslov zbirke pove vse. Povzame njeno bistvo in mojo željo, da bi bralec v njej našel kaj dobrega in uporabnega zase. Zato se v tej uvodni besedi ne bom klasično predstavila, ampak bom raje razložila, zakaj pišem in svoje osebne misli delim z vami. Verjamem v rek, da ima človek mnogo sposobnosti, da pa ima vsak posameznik vsaj eno takšno, da lahko z njo bolj in bolje izrazi svoje bistvo kot z vsemi drugimi. Menim, da je pri meni to talent za pisanje, s katerim sem ob spodbujanju in podpori vse večjega kroga ljudi, ki je cenil moje pisanje in razmišljanje, prišla tako daleč, da sem začela svoje misli zbirati in jih deliti z drugimi. Najprej so bile to pozitivne misli, katerih namen je bil opozoriti na lepo in dobro, vlivati upanje, podpirati in spodbujati, ovrednotiti ... Pisala sem jih, da bi v splošno negativnost vnesla kanček svetlobe, hkrati pa tudi lepo prikazujejo moj temeljni način delovanja in vstopanja v odnose: v vsem iskati dobro, sprejemati, biti v oporo in pomoč; upati, verovati, množiti in deliti ljubezen.

Kasneje so moje misli postajale bolj osebne in sem z njimi prikazovala kompleksnost svojih čutenj, razmišljanj, doživljanj ... Zbrala sem pogum in tudi te delila z drugimi. Ker sem vedela, da sta svet in družba, v katerih živimo, do posameznika neizprosna in nam zelo agresivno narekujeta, kakšni moramo biti, če hočemo biti sprejeti, sem si zadala cilj, da v svojih mislih ozavestim tudi tisto drugo, ranljivo, človeško občutljivo sredico v nas, ki jo zaradi njene krhkosti vsak tako skrbno čuva in skriva pred

zunanjim svetom. Iz lastne izkušnje vem, koliko poguma in moči je potrebnega, da se opogumiš in na glas izraziš, kaj doživljaš globoko v sebi. In vedno znova me navdušuje, ko vidim, kolikšno vrednost ima biti oseben, koliko lahko to, da v svojih zgodbah ne ostajamo sami, pomaga v mnogih trenutkih, ko se čutimo preveč drugačne za ta svet in to družbo, ko smo potrti, žalostni ali osamljeni. In prav prek misli spoznavam, kako zelo podobni smo si ljudje v svojih dušah, spoznavam, da se vsi srečujemo z različnimi čutenji, željami, strahovi, bolečinami in da odnosi v nas sprožajo marsikaj, ne glede na spol, stan, starost, poklic ...

Mnoge moje misli so tudi bolj duhovne, saj je odnos z Bogom pomemben del mene in mojega življenja. V Bogu vedno znova iščem in najdem oporo, prijatelja, moč, upanje, mir, ljubezen ... in želim si pričevati zanj, da bi vsi v njem našli ljubečega, dobrega in usmiljenega Očeta. Zavedam pa se, da vse misli ne morejo biti vseč in blizu prav vsem. Nihče se ne more najti v vsem, kar doživljam jaz. Prav v različnosti in edinstvenosti je naša največja dragocenost. Kar pišem, je moja zgodba, ki je lahko v nekaterih točkah podobna še kateri drugi, a vsak ima svojo, ki jo živi sam v sebi, ne glede na to, koliko svoje notranje doživljanje na kakršen koli način deli z drugimi.

Zavedam se tudi, da vsak bralec razume misel na svoj način, ki je po večini drugačen od tega, kar sem imela v mislih jaz, a vendar upam, da vsak najde vsaj v kakšni misli nekaj zase. S pisanjem svojih misli nočem biti vsiljiva, niti nikogar v kar koli prepriče-

vati, v njih le razodevam svojo plat zgodbe, svoje dožemanje resnice, ki pa je prav gotovo subjektivno, a si ga vseeno želim deliti z vami, ker verjamem, da bi lahko obogatilo še kakšno srce in življenje.

Dragi bralec, draga bralka, si upaš skupaj z mano na pot? Na pot do sebe? Pravijo da je najbolj težka, presenetljiva, polna vzponov in padcev, trnja in cvetov, radosti in bridkosti ..., a da je pravzaprav – skupaj s časom, ki nam je dan, ko po njej hodimo – vse, kar imamo, in vredna več od vsega drugega, kar si kopičimo, a ne moremo obdržati.

Povabljen skozi moja vrata. Naj se moja zgodba dotakne tudi tebe. In naj naju poveže v iskanju SEBE.

Mateja Debeljak

1.

Berem in poslušam zgodbe,
da bi prek njih zmogla začutiti tudi samo sebe
in si dati možnost, da se izrazim.
Predvsem solze,
ki se drugače pretakajo le globoko v meni,
dobijo ob tem priložnost,
da se izlijejo ter očiščujejo in zdravijo mojo dušo.

2.

Izrazito iščem očetovski lik in bi dala vse za nekoga,
ki bi mi namenil svojo pozornost, naklonjenost,
občutek varnosti in veliko konkretne bližine.

3.

Ko imam odprte oči in odprto srce,
otroško preprostost in zmožnost čudenja,
zaznam, da je svet, v katerem živim, lep.
Da mi je podarjenih veliko čudovitih trenutkov.
A včasih grem žal kar mimo.
Tokrat pa, ko se zmorem ustaviti in občudovati,
postanem vesela in hvaležna za vse dobro in lepo,
ki mi je podarjeno.

150.

Moje pretekle izkušnje in družba,
v katero sem vključena,
pogojujejo moje razmišljanje in vrednote.
Bližnje sicer lahko razumem v njihovem prepričanju,
a vseeno za vsem, kar mi je sveto, zvesto stojim.

151.

Kamorkoli grem, pustim tam delček svojega srca
in vsaj s kom stkem vez prijateljstva,
ki mi je dragocena in sem zanjo hvaležna.
A vseeno se rada vračam tja,
kjer sem pognala korenine
in kjer se počutim še posebej dobro,
domače in sprejeto.

152.

Vem, kakšna vodja bi morala biti
in kakšen zgled dajati.
A mi žal ne uspeva vedno,
da bi se z ljubeznijo in veseljem podarjala
in bila tam za druge.
In to me jezi in boli.
Bog, prosim, pomagaj mi,
da bom s svojim zgledom pričevala zate,
ki si Ljubezen.

Mateja Debeljak
MOJA ZGODBA JE LAHKO TUDI TVOJA

Lektoriranje:
Katja Trtnik

Grafična priprava:
Salve d.o.o. Ljubljana (P. Belak)

Fotografija na naslovnici:
Sabina Avsec

Založba:
Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada:
600

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-84

DEBELJAK, Mateja, 1990-

Moja zgodba je lahko tudi tvoja / Mateja Debeljak.
- Ljubljana : Salve, 2014

ISBN 978-961-211-755-9

274516480

Ljubljana 2014

